ΕΤΟΣ ΙΑ'. ΑΡΙΘ. (159) — (3,784)

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 10

ΤΕΤΑΡΤΗ, 27 Μαρτίου 1913

ΤΙΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
Τρίμηνος.....Δρ. 9		.....
Ἑξάμηνος..... » 16		Χρυσᾶ φράγκα.....20
Ἐτησία..... » 30		Χρυσᾶ φράγκα.....40

Μετὰ μηνιαίου παραρτήματος μεγάλου σχήματος

ΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΜΑΙ ΓΙΝΟΝΤΑΙ ΠΡΟ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ ΤΩΝ ΦΥΛΛΩΝ ΚΑΙ ΥΠΟΛΟΓΙΖΟΝΤΑΙ ΑΠΟ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ ΤΟΥ Α' ΦΥΛΛΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ.

Εἰς τὴν 3ην σελίδα ὁ στίχος..... λεπτὰ 50
Εἰς τὴν 4ην σελίδα ὁ στίχος..... » 25

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 16—ΕΝΑΝΤΙ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΤΗΛΕΦΩΝΟΥ 201

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ: ΓΕΩΡΓΙΟΣ Κ. ΠΩΠ

ΑΡΘΡΑ ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ

Η ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΧΟΡΗΓΙΑ

Ἤδη, ὅτε κατὰ τὴν ἐπιτακτικὴν ῥήτραν τοῦ ἄρθρου 45ου τοῦ ἐν ἰσχύει Συντάγματος καλεῖται ἡ Βουλὴ τῶν Ἑλλήνων ὅπως κανονίσῃ τὴν δοτέαν Β. ἐπιχορήγησιν πρὸς τὸν ἄρτι διαδεχθέντα τὸν ἀείμνηστον Πατέρα Αὐτοῦ Βασιλέα Κωνσταντῖνον, δὲν εἶνε ἄκαιρος ἡ ἐπισκόπησις τῶν ἐπὶ τούτῳ ἀπὸ τῆς ἀποκαταστάσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου μέχρι τοῦδε νενομισμένων παρ' ἡμῖν.

✳

Κατὰ τὴν πρώτην ὑπερδεκαετῆ Μοναρχικὴν περίοδον τῆς Βασιλείας τοῦ Ὄθωνος (1833—1844) οὐδεμία Νομοθετικὴ ἢ Συνταγματικὴ Διάταξις ἐκανόνιζε τὴν Βασιλικὴν Ἐπιχορήγησιν. Ἡ ἐν Προνοίᾳ Ἐη Ἐθνικὴ τῶν Ἑλλήνων Συνέλευσις, ἥτις διὰ τοῦ ἀπὸ 27 Ἰουλίου 1832 ψηφίσματος αὐτῆς ἐπεκύρωσε τὴν ἐν Λονδίνῳ ὑπὸ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν τριῶν Προστατίδων Δυνάμεων γενομένην ἐκλογὴν τοῦ Βασιλόπαιδος τῆς Βαυαρίας Ὄθωνος ὡς Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος, δὲν ἠδυνήθη νὰ προβῇ καὶ εἰς τὴν μελετωμένην ἐπιψήφισιν τοῦ Συντάγματος, διαλυθεῖσα βίᾳ τῇ 14ῃ Σεπτεμβρίου 1832 ὑπὸ τῶν ἐκ τοῦ Στρατοπέδου τῆς Ἀρείας ἐπιδραμόντων Ἀτάκτων· οὔτε βραδύτερον μετὰ τὴν εἰς τὴν Ἑλλάδα κάθοδον τοῦ Βασιλέως Ὄθωνος ἐξεδόθη Νόμος τις ἢ ἄλλη ἐπίσημος πρᾶξις ἐπὶ τούτῳ. Μόνοι συνεπῶς οἱ ἐπὶ τῶν ἀπολογισμῶν τῶν ἐξόδων τοῦ Κράτους δημοσιευόμενοι ἐπίσημοι Πίνακες εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως παρέχουσιν ἡμῖν τοὺς ἀκριβεῖς ἀριθμοὺς τοῦ εἰς τὸν Βασιλέα Ὄθωνα ὑπὸ τοῦ Δημοσίου Ταμείου παρεχομένου ἐτησίου ἐπιδόματος κατὰ τὴν περίοδον ταύτην.

✳

Ἡ ὑπὸ χρονολογίαν 13 Ὀκτωβρίου 1836 ὑποβληθεῖσα πρὸς τὸν Βασιλέα Ὄθωνα «*Δημοποίησις τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας περὶ τῶν Ἐσόδων καὶ Ἐξόδων τῶν ἐτῶν 1833, 1834 καὶ 1835*» δημοσιευθεῖσα εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 61 τῆς 1ης Νοεμβρίου 1836 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, τῇ ἐγκρίσει τοῦ Βασιλέως, παρέχει ἡμῖν τὴν πληροφορίαν, ὅτι κατὰ τὴν περίοδον ταύτην αἱ δαπάναι τῆς Βασιλικῆς Ἐξουσίας, ἦν μέχρι τῆς 20ῆς Μαΐου 1835 διεχειρίζετο ἐν ὀνόματι τοῦ ἀνηλίκου Βασιλέως τριμελὴς ἐκ Βαυαρῶν Ἀντ.βασιλεία, καὶ -νεμέμεναι, ὡς εἰκός, μεταξὺ τοῦ προσώπου τοῦ Βασιλέως ὑπὸ τὸν τίτλον «*Ἀνακτόριον*» καὶ τῶν μελῶν τῆς Ἀντιβασιλείας, ἀνῆλθον ἐν συνόλῳ κατὰ τὰ τρία ταῦτα ἔτη, 1833—1835, εἰς δραχ. 3,994,649,49 ὡς ἑπόμενως.

Χρῆσις τοῦ ἔτους 1833

Ἀνακτόριον	Δρ.	989,801.03
Ἀντιβασιλεία. . . .	»	719.426.54
Ἐν ὅλῳ	Δρ.	1.706.227.57

Χρῆσις τοῦ ἔτους 1834

Ἀνακτόριον	Δρ.	715.439,04
Ἀντιβασιλεία. . . .	»	435.089.52
Ἐν ὅλῳ	Δρ.	1.150.528.56

Χρῆσις τοῦ ἔτους 1835

Ἀνακτόριος χορήγησις .	Δρ.	883.333.31
Ἀντιβασιλεία. . . .	»	254.560.05
Ἐν ὅλῳ	Δρ.	1.137.893.36

Μετὰ τὴν ὑπὲρ μεσοῦντος τοῦ Μαΐου τοῦ 1835 ἔτους ἐνηλικίωσιν τοῦ Βασιλέως Ὄθωνος καὶ τὴν συνέπειᾳ ταύτης κατάλυσιν τῆς Ἀντιβασιλείας, εἰς τὸν δημοσιευθέντα ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως προϋπολογισμὸν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους τοῦ ἀμέσως ἑπομένου 1836 ἔτους ἡ ἐτησία Βασιλικὴ χορηγία, ὑπὸ τὸν ὡς εἴρηται τίτλον «*Ἀνακτόριον*, σημειοῦται εἰς δραχμὰς ἓν ἑκατομμύριον· καὶ τοιαύτη ἐξηκολούθησε καταβαλλομένη κατ' ἔτος μέχρι τοῦ ἔτους 1845, ὅτε ἐκανονίσθη Νομοθετικῶς.

✳

Κατὰ τὴν ἑπομένην δεκαεπταετῆ περίοδον τῆς Συνταγματικῆς Βασιλείας τοῦ Ὄθωνος (1845-1862) προέβλεψεν, ὡς ἔοικεν, ἡ Α' ἐν Ἀθήναις Ἐθνικὴ τῶν Ἑλλήνων Συνέλευσις διὰ τοῦ ἄρθρου 35 τοῦ Συντάγματος τοῦ ἔτους 1844, κατὰ τὸ ὁποῖον: «*Ἡ Βασιλικὴ χορήγησις προσδιορίζεται διὰ Νόμου, τοῦ ὁποῖου ἡ διάρκεια δὲν περιορίζεται εἰς ῥητὸν χρόνον, καὶ ὅσις δὲν δύναται νὰ τροποποιηθῇ εἰ μὴ μετὰ δεκαετίαν*». Κατὰ τὴν Συνταγματικὴν ταύτην ἐπιταγὴν, ἅμα τῇ λήξει τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἐθνικῆς Συνελεύσεως, τὰ Νομοθετικὰ Σώματα ἐν τῇ Α' αὐτῶν Συνόδῳ τῆς Α' Περιόδου (ἐπὶ τοῦ ἐτησίου προϋπολογισμοῦ τοῦ ἔτους 1845 ἐκ δραχ. 17,295,063) καθώρισαν διὰ τοῦ ὑπὸ Στοιχ. Η' Νόμου τῆς 14ης Ἰουνίου 1845, ὅπως: «*Ἡ Βασιλικὴ χορήγησις προσδιορίζεται κατ' ἔτος εἰς ἓν ἑκατομμύριον δραχμῶν, πληρωτέων εἰς τὴν ἀρχὴν ἑκάστου μηνὸς κατὰ δωδεκατημόριον*», εἰσηγουμένου τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ ἀειμνήστου Ἀνδρέου Μεταξᾶ. Καὶ ἡ ἐπιχορήγησις αὕτη ἐξηκολούθησεν ἀμεταβλήτως παρεχομένη κατ' ἔτος εἰς τὸν Βασιλέα Ὄθωνα μέχρι τῆς καταλύσεως αὐτοῦ ἐν ἔτει 1862.

✳

Μετὰ τὴν ἀποδοχὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ Στέμματος ὑπὸ τοῦ παρὰ τῆς ἐν Ἀθήναις Β' Ἐθν. τῶν Ἑλλήνων Συνελεύσεως ἐκλεγέντος Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων Γεωργίου τοῦ Α' καὶ πρὸ τῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα καθόδου Αὐτοῦ, ἡ Ἐθνικὴ Συνέλευσις ἐξέδοτο τὸ ὑπὸ Στοιχ. ΞΑ' ψήφισμα τῆς 13 Σεπτεμβρίου 1863, καθ' ὃ: «*Ἡ ἐτησία Βασιλικὴ Χορήγησις τῆς Α.Μ. τοῦ Βασιλέως Γεωργίου Α' προσδιορίζεται εἰς ὀκτακοσίας τεσσαράκοντα χιλιάδας δραχμῶν, αὐξηθησομένη ἀναλόγως μετὰ τὴν ἀλσίαν ἕνωσιν τῶν Ἰονίων Νήσων—Ἡ Βασιλικὴ αὕτη Χορήγησις εἶνε ὅλως ἀνεξάρτος τοῦ παρὰ τῶν τριῶν εὐεργετίδων Δυνάμεων παραχωρηθέντος ποσοῦ τῶν δώδεκα χιλιάδων λιρῶν Στερλινῶν ἐτησίως, χορηγηθησομένου ἐκ τοῦ πρὸς ἀπότισιν τοῦ ἐγγυηθέντος παρ' αὐτῶν δανείου ὡρισμένου ποσοῦ κατὰ τὰ παρὰ τῆς Συνελεύσεως προαποφασισθέντα*».

Τοῦ ψηφίσματος τούτου τῆς ἐθνικῆς Συνελεύσεως εἶχε προηγηθῆ Συνθήκη μεταξὺ τῆς Δανίας καὶ τῶν τριῶν Προστατίδων Δυνάμεων, Ἀγγλίας, Ρωσσίας καὶ Γαλλίας, γενομένη ἐν Λονδίνῳ τῇ 1)13 Ἰουλίου 1863, ἐν ἄρθρῳ 10ῳ ἐν τῇ ὁποίᾳ διελαμβάνοντο τὰ ἑπόμενα: α' *Ἐκάστη τῶν τριῶν Αὐλῶν θέλει παραιτήσει χάριν τοῦ Πρίγκηπος Γουλιέλμου (Γεωργίου) τῆς Δανίας τέσσαρας χιλιάδας λιρῶν στερλινῶν ἐτησίως ἐκ τοῦ ποσοῦ, ὅπερ τὸ Ἑλληνικὸν Ταμεῖον ὑποχρεοῦται νὰ πληρώνῃ κατ' ἐνιαυτὸν εἰς ἑκάστην αὐτῶν δυνάμει τῆς συμφωνίας, τῆς συνομολογηθείσης ἐν Ἀθήναις κατὰ τὸν Ἰούνιον τοῦ 1860 ὑπὸ τῆς ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως τῇ συνδρομῇ τῶν Βουλῶν.—Ῥητῶς ὑπονοεῖται, ὅτι τὰ τρία ταῦτα ποσά, ἀπαρτίζοντα κεφάλαιον δωδεκασχιλίων λιρῶν στερλινῶν ἐτησίως, προσδιοισθήσονται ὅπως συστήσωσι προικοδοσίαν προσαπικὴν τῆς Α.Μ. τοῦ Βασιλέως ὑπὲρ ἣν ὑπὸ τοῦ Νόμου τοῦ Κράτους ὁρισθησομένην Βασιλικὴν χορηγίαν*».

Βραδύτερον, τῇ 7)19 Ὀκτωβρίου 1863, ἡ Βουλὴ τῶν Ἰονίων Νήσων μετὰ τὴν ψήφισιν τῆς ἑνώσεως αὐτῶν μετὰ τῆς Ἑλλάδος διὰ νεωτέρου Ψηφίσματος ἐθεσπίσατο ὅπως: «*Τὸ ποσὸν τῶν δέκα χιλιάδων λιρῶν στερλινῶν δοθήσεται ἐτησίως εἰς αὔξησιν τῆς Ἀνακτορικῆς χορηγίας τῆς Α.Μ. τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων*».

Διὰ τῆς ἐπακολουθησάσης ἐν Λονδίνῳ Συνθήκης τῆς 17)29 Μαρτίου 1864 μεταξὺ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν Προστατίδων Δυνάμεων, Γαλλίας, Μεγάλης Βρεττανίας καὶ Ρωσσίας «περὶ ἑνώσεως τῶν Ἰονίων νήσων μετὰ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος» περιελήφθησαν ἐν ἄρθρῳ 5ῳ τὰ ἑπόμενα: «*Ἡ Βουλὴ τῆς Ἡνωμένης Πολιτείας τῶν Ἰονίων Νήσων ἐθέσπισε διὰ Ψηφίσματος, ἐκδοθέντος τῇ 7)19 Ὀκτωβρίου 1863, ὅτι τὸ ποσὸν τῶν δέκα χιλιάδων λιρῶν στερλινῶν δοθήσεται ἐτησίως εἰς αὔξησιν τῆς Ἀνακτορικῆς χορηγίας τῆς Α.Μ. τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων κατὰ μηνιαίας δόσεις καταβαλλόμενον, εἰς τρόπον ὥστε ν' ἀποτελέσῃ τὸν πρῶτον εἰσπρακτέον φόρον ἐπὶ τῶν εἰσοδημάτων τῶν Ἰονίων Νήσων, ἐκτὸς ἂν ληφθῇ πρόνοια κατὰ τοὺς Συνταγματικοὺς τύπους περὶ τῆς ἀποτίσεως αὐτοῦ ἐκ τῶν εἰσοδημάτων τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος. Κατὰ συνέπειαν ἡ Α.Μ. ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων ὑποχρεοῦται νὰ ἐφαρμόσῃ δεόντως τὸ Ψήφισμα τοῦτο*».

✳

Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀνωτέρω Ψηφισμάτων καὶ Συνθηκῶν τὸ ὀλίγον βραδύτερον ὑπὸ τῆς Β' ἐν Ἀθήναις Ἐθνικῆς Συνελεύσεως ἐπιψηφισθὲν Σύνταγμα τοῦ ἔτους 1864 ἐν ἄρθρῳ 42ῳ διέλαβε τὴν ἑπομένην διάταξιν: «*Ἡ Βασιλικὴ χορηγία προσδιορίζεται διὰ Νόμου· ἡ δὲ πρὸς τὸν Βασιλέα Γεώργιον Α' ἐτησία χορηγία, ἐν ᾗ περιλαμβάνεται καὶ τὸ παρὰ τῆς πρώην Ἰονίου Βουλῆς ψηφισθὲν ποσόν, ὁρίζεται εἰς δραχμὰς ἓν ἑκατομμύριον ἑκατὸν εἴκοσι πέντε χιλιάδας. Τὸ ποσὸν τοῦτο δύναται ν' αὐξηθῇ μετὰ δεκαετίαν διὰ Νόμου*».

Ἡ ἀνωτέρω Βασιλικὴ χορηγία, ἥτις ἀποτελεῖ ἐπακριβῶς τὸ ἄθροισμα τῶν ὑπὸ τῶν ἀνωτέρω δύο ψηφισμάτων τῆς Ἐθνικῆς Συνελεύσεως καὶ τὸν Νόμον τῆς Ἐθνικῆς Βουλῆς θεσπισθέντων, κανονισθεῖσα ἐν ἔτει 1864 ἐπὶ ἐτησίου προϋπολογισμοῦ ἐξόδων τοῦ Κράτους ἐκ δραχμῶν 22,233,118 (ἄνευ τῆς Ἑπτανήσου), παρέμεινεν ἀμετάβλητος μέχρι τοῦ ἔτους 1889, ὅτε μετὰ τὴν καθιέρωσιν τοῦ νέου νομισματικοῦ συστήματος καὶ τὴν εἰς νέας δραχμὰς μετατροπὴν τῶν μισθοδοσιῶν ἁπάντων τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Κράτους, ὁ ἀείμνηστος Χαρ. Τρικούπης, ὡς ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, εἰσηγήσατο καὶ ἡ Βουλὴ ἐψήφισε τὸν ὑπὸ Στοιχ. ΑΨΙΑ' Νόμον τῆς 19ης Μαρτίου 1889, καθ' ὃν: «*Τὸ ποσὸν τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 42ῳ τοῦ Συντάγματος ὁριζομένης Βασιλικῆς χορηγίας καταβάλλεται ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1889 εἰς νέας δραχ.*»

ΜΙΧ. Γ. ΛΑΜΠΡΥΝΙΔΗΣ

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑ

ΑΙ ΜΕΤΟΝΟΜΑΣΙΑΙ ΕΙΣ ΤΑΣ ΝΕΑΣ ΧΩΡΑΣ

Α'. ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

Εἶνε ἀξία πολλῶν συγχαρητηρίων ἡ Ἀρχαιολογικὴ ἑταιρία ἀναλαβοῦσα διὰ τοῦ γεραροῦ προέδρου αὐτῆς κ. Μιστριώτου καὶ τῶν λογίων μελῶν τοῦ ἑαυτῆς Συμβουλίου τὸ μέγα καὶ Ἐθνικώτατον ἔργον τῆς μετονομασίας τῶν πόλεων καὶ κωμῶν τῶν ἀπελευθερωθεισῶν ἡμῶν χωρῶν.

Ὅτι πρέπει βεβαίως νὰ ἀντικατασταθῶσι διὰ τῶν παλαιῶν Ἑλληνικῶν ὀνομάτων τὰ πολλὰ νῦν βαρβαρικὰ καὶ κακόζηλα οὐδεὶς θὰ ἀρνηθῇ, λαμβάνων, ὑπ' ὄψιν ὅτι ἡ αἴγλη τοῦ ἀρχαίου Ἑλληνισμοῦ καὶ ἡ μεγίστη καὶ ἀδιάκοπος ἐπίδρασις αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ πολιτισμοῦ τῆς ἀνθρωπότητος δικαιολογεῖ πληρέστατα τὴν προτίμησιν ταύτην.

Πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ ἔργου ἀπαιτεῖται ἐπιστημονικὴ μέθοδος καὶ συστηματικὴ ἐργασία· καλὸν θὰ ἦτο διὰ νόμου νὰ ἀνατεθῇ ἡ ἐργασία αὕτη τῇ Ἑταιρίᾳ καὶ νὰ διενεργηθῇ ὑπ' αὐτῆς διὰ τῶν ἐφόρων ἀρχαιοτήτων συνεννοουμένων μετὰ τῆς Χαρτογραφικῆς Ὑπηρεσίας. Λεπτομερείας τῆς μεθόδου θὰ ἐκθέσωμεν ἴσως εἰς εὐθετώτερον χρόνον.

Ἐν τῷ παρόντι ἡ διοίκησις ἔχει μεγίστην ἀνάγκην τῆς ὀνομασίας τῶν Καζάδων, ἀφοῦ διετήρησε τὴν πρώην διοικητικὴν διαίρεσιν, διότι ἡ γενομένη ἤδη ἀπὸ μηνῶν μεγάλη χρῆσις τῶν προχείρων ὀνομασιῶν δύναται νὰ ἐπικρατήσῃ ἐκ λόγων συνηθείας καὶ νὰ καταστῇ κατόπιν δύσκολον νὰ ἐκβληθῶσιν αὗται ἀντικαθισταμέναι ὑπ' ἄλλων.

Διὰ τοῦτο δὲν θὰ ἦτο ἄσκοπον νὰ δώσωμεν ἐνταῦθα νύξιν τινὰ περὶ τῆς ὀνομασίας τῶν νέων ἐπαρχιῶν, ἐφ' ὅσον τὰ ἐλάχιστα μέσα, ἅτινα διαθέτομεν, εὑρισκόμενοι ἤδη ἀπὸ ἑξαμήνου ἐν ἐκστρατείᾳ μακρὰν παντὸς κέντρου, ἐπιτρέπουσιν ἡμῖν τοῦτο· οἱ ἐνδιαφερόμενοι καὶ δυνάμενοι θὰ ἦτον εὐκτὸν νὰ διορθώσωσι τὰ ἐντοῦθα κακῶς ἔχοντα ὀνόματα. Ἵνα ἡ πολιτεία ἐνωρὶς δυνηθῇ νὰ λάβῃ ὅ,τι νομίζει χρήσιμον ἐκ τούτων.

✳

Τὸ σύστημα, ὅπερ νομίζω ὅτι πρέπει νὰ ἐφαρμοσθῇ ἔν τε τῇ παλαιᾷ καὶ νέᾳ Ἑλλάδι κατὰ τὴν διοικητικὴν διαίρεσιν εἶνε τὸ ἑξῆς: α') διὰ τὴν ὀνομασίαν τῶν νομῶν καὶ ἐπαρχιῶν νὰ λαμβάνωνται ὀνόματα ἀρχαῖα χωρῶν, ὅπου δὲ εἶνε δύσκολον τοῦτο, ὀνόματα πόλεων· β') νὰ ἐκφράζωνται διὰ μιᾶς μόνον λέξεως, τῆς ἐπικρατεστέρας ἢ εὐφωνοτέρας, καὶ νὰ λείψωσι τὰ περίεργα καὶ μὴ πρακτικὰ τῆς Αἰτωλλο-ἀκαρνανίας, Φθιωτιδοφωκίδος, Ἀργολιδοκορινθίας, Δομοκοῦ καὶ Φαρσάλλων κτλ., διότι κερδαίνει τις χρόνον καὶ κόπον ἕνεκα τῆς μεγίστης χρήσεως τῶν ὅρων τούτων εἰς ποικιλωτάτας πολιτειακὰς ἀνάγκας· γ') διὰ τὴν ὀνομασίαν δήμων καὶ κοινοτήτων νὰ λαμβάνονται Ἐθνικὰ πόλεων κατὰ γενικὴν πληθυντικοῦ, π. χ. Δῆμος Πατρέων, οὐχὶ Πατρῶν κτλ.

✳

Ἐν τῷ παρόντι ἔρχονται ὑπὸ ἐξέτασιν μετονομασίαι τριάκοντα τριῶν Καζάδων ἐν Μακεδονίᾳ, ὧν δημοσιεύομεν κατωτέρω πίνακα μετὰ τῆς ἀντιστοίχου μετονομασίας, κατὰ τὸ δυνατὸν ἐξηκριβωμένης καὶ ἀληθοῦς ἐπιστημονικῶς, ἐπιφυλασσόμενοι νὰ συμπληρώσωμεν καὶ ἐν ἀνάγκῃ διορθώσωμεν, ἂν εὕρωμέν τι ἀνακριβῶς ἔχον:

1) Καζᾶς Ἐλασσῶνος	=	Ἐπαρχία	Περαιβίας
2) » Σερβίων	=	»	Φυλάκης
3) » Γρεβενῶν	=	»	Τυμφαίας
4) » Ἀνασελίτσης	=	»	Πελασγίδος
5) » Κοζάνης	=	»	Ἐλιμείας
6) » Καϊλαρίων	=	»	Ἐορδαίας
7) » Καστορίας	=	»	Ὀρεστίδος
8) » Κορυτσᾶς	=	»	Δασαρητίδος
9) » Κολωνίας	=	»	Ἰλλυρίδος
10) » Μοναστηρίου	=	»	Πελαγονίας
11) » Φλωρίνης	=	»	Λυγκηστίδος
12) » Κατερίνης	=	»	Πιερίας
13) » Καραφέρια	=	»	Ἡμαθίας
14) » Βοδενῶν	=	»	Ἀλμωπίας
15) » Γιαννιτσῶν	=	»	Βοττιαίας
16) » Λαγκαδᾶ	=	»	Μυγδονίας
17) » Γευγελῆς	=	»	Ἐιδομένης
18) » Ἀβρὲτ-Ἰσὰρ	=	»	Κρηστωνίας
19) » Δοιρὰν	=	»	Σιντικῆς
20) » Στρωμνίτσης	=	»	Παιονίας
21) » Τίκφες	=	»	Ἀμφαξίτιδος
22) » Θεσ)νίκης	=	»	Θερμαΐας
23) » Κασσάνδρας	=	»	Παλλήνης
24) » Ἀγ. Ὄρους	=	»	Ἀκτῆς
25) » Σερρῶν	=	»	Βισαλτίας
26) » Ντεμὶρ Ἰσὰρ	=	»	Ὀδομαντίας
27) » Μελενίκου	=	»	Ὀρβηλίας
28) » Ζίχνης	=	»	Ἠδωνίδος
29) » Πετριτσίου	=	»	Μαιδικῆς
30) » Δράμας	=	»	Δραβήσκου
31) » Καβάλλας	=	»	Φιλίππων
32) » Πραβίστης	=	»	Περγάμου
33) » Σαρὶ Σαμπὰν	=	»	Σαπαίων

Οἱ ἐκ τούτων νομοὶ δὲν εἶνε βεβαίως ὀρθὼς νὰ ὀνομασθῶσιν ἐκ τῶν πόλεων α') Θεσσαλονίκης, β') Μοναστηρίου, γ') Κοζάνης, δ') Κορυτσᾶς κτλ., διότι οὐδὲ σήμερον λέγομεν νομὸς Ἀθηνῶν, Πατρῶν, Ναυπλίου, Τριπόλεως κτλ., ἀλλὰ δι' ὀνομάτων χωρῶν. Καλὸν θὰ ἦτο νὰ ὀνομασθῶσιν οἱ ἄνω τέσσαρες νομοὶ κατὰ σειρὰν ὡς ἑξῆς: α') Βοττικῆς, β') Λυγκηστίδος, γ') Ἐλιμείας, δ') Ὀρεστίδος.

Α. Σ. ΑΡΒΑΝΙΤΟΠΟΥΛΟΣ
Ἔφορος Ἀρχαιοτήτων

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΦΥΣΙΝ

Ἡ καλλιέργεια τῶν ὕδνων

Πρὸ ὀλίγων ἀκόμη ἐτῶν ἠγνοεῖτο ὁ τρόπος τῆς καλλιεργείας τῶν ὕδνων. Νῦν χάρις εἰς τὰς ὑπομονητικὰς μελέτας τοῦ Γάλλου φυσιοδίφου Γκραμὸν Νὲ Λεσπάρ, κατέστη γνωστὸν τὰ τοῦ ἀνήκουσιν εἰς εἶδός τι μυκήτων, τοῦ ὁποίου οἱ σπόροι εἶνε λεκλεισμένοι εἰς μικρὰ σακκίδια. Διὰ νὰ βλασταίνωσι χρειάζεται ὅπως σπόροι ἄρρενες καὶ θήλεις μεταφερθῶσιν ὑπὸ τοῦ ἀέρος ἐπὶ φύλλου δένδρου εἰς τὸ ὁποῖον προσκολλῶνται. Τελεσθείσης τῆς ἀναπαραγωγῆς πίπτουσιν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους μικροὶ σπόροι, οἵτινες ἀναπτύσσονται σχηματίζοντες τὸ σῶμα τοῦ ὕδνου. Διὰ τῆς ἀπομιμήσεως τοῦ συστήματος τούτου δύνανται νὰ παραχθῶσιν ὕδνα τὰ ὁποῖα ἐν Γαλλίᾳ ἔλαβον μεγάλην ἀνάπτυξιν. Οἱ παραγωγεῖς ἀποξηραίνουσι πρὸς τοῦτο ὕδνα καὶ τὰ συντρίβουσιν εἶτα ἐντὸς γουδίων μεταβάλλοντες αὐτὰ εἰς λεπτοτάτην κόνιν. Τοιουτοτρόπως ἀνοίγονται τὰ σακκίδια ἅτινα περιέχουσι τοὺς ἄρρενας σπόρους καὶ θέτουσι κατόπιν τὴν κόνιν ταύτην ἐπὶ φύλλων δένδρου. Μετὰ χρονικὸν διάστημα 6 ἕως 12 ἑβδομάδων θάπτουσι τὰ φύλλα ἐντὸς τῆς γῆς καὶ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον γεννῶνται νέα ὕδνα.

Τὸ ὕψος τῆς Ἄμμου

Περίεργον φαινόμενον ὀλίγον γνωστὸν συμβαίνει εἰς μερικὰς χώρας εἰς τὰς ὁποίας τὸ ἔδαφος καλύπτεται ὑπὸ στρώματος κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον παχέος ἄμμου λεπτῆς καὶ ξηρᾶς. Ἡ ἄμμος αὕτη ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τοῦ ἀνέμου ὅστις κινεῖ τοὺς ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας κόκκους, παράγει ἦχους μουσικοὺς λίαν ἁρμονικούς. Τὸ φαινόμενον παρετηρήθη ἐν Αἰγύπτῳ καὶ περισσότερον ἀκόμη εἰς τὸ βόρειον μέρος τοῦ ὄρους Σινᾶ, ὅπου μερικοὶ ταξειδιῶται παραβάλλουσι τὸν ἦχον τοῦτον πρὸς τὸν τῶν κωδώνων. Μέχρι σήμερον ἡ ἐπιστήμη δὲν κατώρθωσε νὰ ἐξηγήσῃ ὁριστικῶς τὴν προέλευσιν τοῦ γεγονότος τούτου, πιστεύεται ὅμως ὅτι ὑπὸ τὰ στρώματα τῆς Ἄμμου ὑπάρχουσι βράχοι θολωτοὶ σχηματίζοντες εἴδός τι κιβωτίου ἁρμονίας ἥτις μεγεθύνει τὸν ἀνεπαίσθητον ἦχον τὸν προκαλούμενον ὑπὸ τῶν ἐν κινήσει μικρῶν κόκκων.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑΙ ΣΕΛΙΔΕΣ

"ΟΙ ΜΝΗΣΤΗΡΕΣ,, ΕΝ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑ ΤΟΥ ΙΨΕΝ

ΑΝΩΤΕΡΟΣ ΤΟΥ ΣΑΙΞΠΗΡ;

Ὁ πάντων τοῦ Βιάρσον καὶ τὸ τοῦ Ἴψεν
Ἐπαγωνιεύμενος Ἴψεν
Ὁ Νικόλαος ὁμοιάζει τὸν Ἰάγον

Η ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΤΡΑΓΩΔΙΑΣ

Μόλις μετὰ μίαν πεντηκονταετίαν ἓν ἀριστούργημα εὑρίσκει ἕνα διευθυντὴν θεάτρου ἀγγλικοῦ, ὅστις ἀποφασίζει νὰ δώσῃ ὀλίγας παραστάσεις αὐτοῦ. Τὸ γεγονὸς τοῦτο πρέπει νὰ διδάξῃ εἰς τοὺς νεαροὺς θεατρικοὺς συγγραφεῖς, ὅτι πρέπει ν' ἀναμένωσι διὰ τὴν παράστασιν τῶν ἔργων των ἐπὶ πολλὰ ἔτη, νωρὶς ν' ἀπελπίζωνται περὶ τῆς ἀξίας αὐτῶν. Τὸ ἀριστούργημα τοῦτο δὲν εἶνε ἔργον Ἄγγλου συγγραφέως. Ἀλλὰ ποῖον θέατρον δὲν θὰ ἐλογίζετο ὡς ἀνάξιον λόγου, ἂν ἔλεγεν, ὅτι ὁ Ἴψεν εἶνε ξένος πρὸς αὐτὸ συγγραφεύς.

Ἑνενήκοντα ἔτη εἶνε βεβαίως ἓν μακρότατον χρονικὸν διάστημα δι' ἓν ἀριστούργημα μεταξὺ τῶν τραγῳδιῶν τῆς παγκοσμίου φιλολογίας. Ἐν Ἑλλάδι οὐδεὶς, γνωρίζει τὴν ὕπαρξιν κἂν τοῦ Ἰψενικοῦ ἔργου καὶ ἡ ἑλληνικὴ σκηνὴ ἐστερήθη μέχρι τοῦδε ἑνὸς τῶν μεγαλειτέρων θεατρικῶν ἔργων τοῦ τρέχοντος αἰῶνος.

«Οἱ Μνηστῆρες» εἶνε μία τραγῳδία δυνάμεως καὶ ἐμπνεύσεως Σαιξπηρικῆς. Οὐχὶ διότι ὁ Ἴψεν δι' αὐτὴν ἐζήτησε νὰ μιμηθῇ τὸν Σαίξπηρ, ἀλλὰ διότι ὁ συγγραφεὺς τῶν «Βρυκολάκων» δημιουργεῖ ἕνα προσωπικὸν κόσμον καὶ μορφὰς ἀθανάτους ἐμψυχουμένας ἐκ τοῦ πνεύματος τῆς γιγαντιαίας σκέψεως αὐτοῦ.

Ὁ κόμης Σκοῦλε ἐνθυμίζει τὸ Μάκβεθ καὶ τὸν Ἀμπλέτον· εἶνε διάφορος αὐτῶν καὶ ὅμως συνδεδεμένος μετ' αὐτῶν διὰ στενῆς συγγενείας.

Ἡ τραγῳδία τοῦ Ἴψεν περιλαμβάνει τὴν ἀμφιβολίαν καὶ τὴν δυσπιστίαν. Καὶ ἡ ἀμφιβολία αὐτοῦ εἶνε εὐγενεστέρα ἐκείνης τοῦ Μάκβεθ· ἡ δυσπιστία αὐτοῦ εἶνε τραγικωτέρα καὶ περισσότερον συγκινητικὴ ἐκείνης τοῦ Ἀμπλέτου. Τὰ πρόσωπα τοῦ Σαίξπηρ ζῶσιν ἐντὸς περιβάλλοντος τόσον γενικοῦ, ὥστε ἀ

ΑΘΗΝΑΙ

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ : Γ. Κ. ΠΩΠ

ΤΟ ΦΥΛΛΟΝ 10 ΛΕΠΤΑ

Πᾶσα ἀπόδειξις πληρωμῆς φέρει τὴν ὑπογραφὴν τοῦ ἰδιοκτήτου τῶν «Ἀθηνῶν» κ. Γ. Κ. Πῶπ.

Αἱ «Ἀθῆναι» δὲν δημοσιεύουσι διαφημίσεις ἰατρῶν μετὰ λεπτομερειῶν τῶν μεταδοτικῶν νοσημάτων.

ΕΛΛΗΝΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

ΑΣΤΕΡΟΣΚΟΠΕΙΟΝ

26 Μαρτίου 1913.

Ὁλόκληρον σχεδὸν τὴν Εὐρώπην καλύπτει μετρίως ἰσχυρὰ βαρομετρ. ὑφεσις τὸ κέντρον ἔχουσα ἐν Ρουμανίᾳ (Βουκουρέστιον 746 χιλιοστά) πλὴν τῆς ΒΔ. Εὐρώπης, τὴν ὁποίαν καλύπτει μετρίως ἰσχυρὰ βαρομετρ. ἔξαρσις (Στορνεβάη 770 χιλιοστά). Ὁ οὐρανὸς ἐν Εὐρώπῃ εἶνε τὸ πλεῖστον νεφοσκεπὴς καὶ ἡ θερμοκρασία μετρία, ἐνιαχοῦ δὲ ὁ καιρὸς εἶνε βροχερός.

Ἐν Ἑλλάδι ὁ καιρὸς σήμερον κλίνει πρὸς βροχὴν (βροχὴ ἐν Μεσολογγίῳ καὶ κατὰ τὴν νύκτα ἐν Πάτραις καταιγὶς μετὰ χαλάζης). Οὐρανὸς νεφελώδης, ὑγρασία μετρία καὶ θερμοκρασία περίπου κανονική. Οἱ ἄνεμοι εἶνε μεταβλητοί ἀσθενεῖς-σφοδροί (ἐπικρατέστεροι οἱ Δ.). Θάλασσα ἐν τῷ Αἰγαίῳ πελάγει κυματώδης, ἐν τῇ λοιπῇ Μεσογείῳ τεταραγμένη.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 π.μ. βαρόμ. 753,9 χιλιοστά. Θερμοκρασία 13,8 χτμηλοτ. τῆς κανον. (14.9)
Ἡ μεγίστη 19,1 » » » (20,0)
Ἡ ἐλαχίστη 11,2 ὑπερτ. κατὰ τι » (10,9)
Καὶ ἡ μέση ὑγρασία (54).

Ο ΑΓΙΟΣ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

Ἑορτάζεται σήμερον ἡ μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Εὐτυχίου.

Ὁ ἅγιος Εὐτύχιος κατετάχθη εἰς τὸν ἀσκητικὸν βίον καὶ διῆγε βίον ἐνάρετον.

Ἀπεδήμησε πρὸς τὸν Κύριον εἰς γῆρας βαθύ.

ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟΝ

ΤΕΤΑΙ ΤΗ, 26 Μαρτίου.—Δι' Ἤπειρον μεσημβρίαν. Δι' Αἴγυπτον καὶ Κύπρον (Ρωσσικὸν) 11 π. μ. Διὰ Θεσσαλονίκην, Σερβίαν, Βουλγαρίαν 6 μ.μ. Διὰ Κρήτην (Πανταλέοντος) 11 π.μ.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΙΩΑΝΝΟΥ ΦΩΤΙΟΥ

ΤΡΙΤΗ, 26 Μαρτίου.

Μετοχαὶ Τραπεζῶν

Λαχ. Ἐθν. Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος Δρ.	430.—
Νέαι Λαχειοφ. 2 1)2 ο)ο	» 114.50
Δανείου Ἡνοποιημένου	» 105.5)8
Δανείου Μελιγαλᾶ	» 103.50
Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος	» 4.695.—
Κρητικῆς Τραπέζης	» 152.—
Τραπέζης Ἀθηνῶν	» 82.50
» Ἀνατολῆς	» 117.50
» Ἐμπορικῆς τῆς Ἑλλάδος	» 98.—
» Λαϊκῆς	» 100.—
Ὁμολογ. δανείου 20,000,000	» 102.—
Πατριωτικοῦ δανείου	» 3.—
Γεωργικοῦ Θεσσαλίας	» 100.—
Δανείου 110,000,000 4 ο)ο	» 415.—
Λαχ. Ἐθνικῆς 30,000,000	» 102.—

Μετοχαὶ Ἑταιριῶν

Ἑταιρία Μεταλλουργείων Λαυρίου	» 45.—
Σιδηρόδρομοι Ἀθηνῶν—Πειραιῶς	» 443.—
» Ἀθην.-Πειρ.-Πελοπον.	» 115.75
» Θεσσαλίας	» 145.—
Ἑλληνικῆς Ἑταιρίας Μεταλλείων	» 24.50
Μετοχαὶ Πυριτιδοποιείου	» 109.50
» Πανελληνίου Ἀτμοπλοΐας	» 110.—
» Ἑλληνικῶν Μονοπωλείων	» 380.—
» Ἀεριόφωτος Ἀθηνῶν	» 1250.—
» Ἑλλην. Ἠλεκτρ. Ἑταιρ.	» 94.25
» Ἑταιρ. Ἐνιαίας Διαχειρίσ.	» 155.50
Ἱδρυτικοὶ τίτλοι αὐτῆς	» 20.—
Μετοχαὶ Οἴνων καὶ Οἰνοπνευμάτων	» 136.50
Χημικῶν προϊόντων καὶ λιπασμάτων	» 124.50
Ἐθνικῆς Ἀτμοπλοΐας	» 137.75
Ἑταιρίας τσιμέντων ὁ «Τιτάν»	» 135.—
Ἑταιρίας Μιχανικοῦ	» 110.—

Νομίσματα

Εἰκοσάφραγκον μετρητοῖς	» 20.—
Λίρα Ἀγγλίας	» 25.10
Λίρα Τουρκίας	» 22.70

Συνάλλαγμα

Ἐπὶ Γαλλίας ὄψεως	» 100.1)8
Ἐπὶ Ἀγγλίας	» 25.28.—
Ἐπὶ Αὐστρίας Κορῶναι	» 104.50
Ἐπὶ Γερμανίας	» 123.50

Ξένα Χρηματιστήρια

Λονδίνου (τηλεγραφ.)		Παρισίων (τηλεγραφ.)	
Ἀγγλικὸν	74.3)16	Γαλλικὸν	86.50.—
Ὀθωμανικὸν	86.—	Ρωμυλίας	000.—
Ἑλλην. 1881	60.—	Λαύρια	46 25
Μονοπώλιον	55.—	Τραπ. Ἀθηνῶν	83.50
Πάγια	17.—	Σιδ. Θεσσαλίας	148.—
Ἑλλην. 1884	59.—	Πελοποννήσου	000.—
Ἑλλην. (Larissa)	59.—	Ἐπὶ Λονδίνου	25.25.—
		Ἠλεκτρικῆς	94.50
		Σταφιδικῆς	156.—
		Μεταλλείων	000.—
		Οἴνων	136.—

Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΠΕΡΙΘΑΛΨΕΩΣ

Ὑπὲρ τῶν θυμάτων

Εἰς μνήμην τοῦ Βασιλέως Γεωργίου ἐστάλησαν ὑπὸ τοῦ ἐν Παρισίοις κ. Ἐμμ. Δραγούμη δρ. 500 εἰς τὴν κ. Ν. Δραγούμη καὶ 500 εἰς τὴν κ. Ναταλίαν Π. Μελᾶ.

ΝΕΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Τὸ πρόβλημα τῶν εἰρηνικῶν ἀποκλεισμῶν

Ἡ κενιχρά μας βιβλιοθήκη τοῦ Διεθνοῦς Δικαίου ἐπλουτίσθη κατ' αὐτὰς παρὰ τοῦ κ. Δρόσου, τέως προξένου Προύσης, μὲ μίαν ἐνδιαφέρουσαν πραγματείαν περὶ τῶν εἰρηνικῶν ἀποκλεισμῶν. Μετὰ μεγάλης ἐπιμελείας καὶ πλήρους βιβλιογραφίας κατηρτισμένη ἡ πραγματεία αὕτη, παρέχει πραγματικὴν ἐνδιαφέρον διὰ πάντα καταγινόμενον περὶ τὸ Διεθνὲς Δίκαιον.

ΑΝΕΚΔΟΤΑ

(Ἓν καθ' ἑκάστην)

— Ἑρμῆ εἶπε ποτὲ ὁ Πλούτων, αἱ Ἐρινύες μου ἐγήρασαν, καὶ θέλω νὰ μοῦ φέρῃς τρεῖς ἄλλας ἀπὸ τὴν Γῆν.

— Καθ' ὃν χρόνον ὁ Ἑρμῆς ἀνήρχετο ἀπὸ τὰ σκότη τοῦ Ἅδου, ἡ Ἥρα παρεκάλει τὴν Ἶριδα νὰ κατέλθῃ ἐκ τοῦ Ὀλύμπου εἰς τὴν Γῆν.

— Πήγαινε νὰ μοῦ φέρῃς τρεῖς ἁγνὰς καὶ αὐστηρὰς παρθένους. Ἐπιθυμῶ ν' ἀποστομώσω τὴν Ἀφροδίτην, ἡ ὁποία κομπάζει ὅτι καθυπέταξεν ὅλας τὰς γυναῖκας.

Μετά τινα χρόνον ἐπανῆλθεν ἡ Ἶρις.

— Μόνη! ἀνέκραξε κατάπληκτος ἡ Ἥρα.

— Ἀλλοίμονον, μόνη! Δηλαδὴ εὗρῆκα τρεῖς ἁγνὰς καὶ αὐστηρὰς παρθένους ἀλλὰ τὰς εἶχε πάρει ὁ Ἑρμῆς διὰ νὰ τὰς φέρῃ εἰς τὸν Πλούτωνα.

— Εἰς τὸν Πλούτωνα; καὶ τί θὰ τὰς κάμῃ;

— Ἐρινύας!...

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΗΧΩ

(Ἑορταί)

Εἰς τὴν ἑορτάσασαν προχθὲς τὴν ὀνομαστικήν της ἑορτὴν δίδα Κοῦλαν Πελλίνη εὔχομαι λοιπόν χρόνια πολλά. Π. Σ.

ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ-ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

[Οἱ φοιτηταὶ στρατιῶται]

Ἀξιότιμε κ. Συντάκτα,

Ἀφοῦ ἡ φωνὴ τῶν ἐμπολέμων φοιτητῶν δὲν ἰσχυσεν, ἵνα μὴ ἐπαναληφθῶσι τὰ μαθήματα τοῦ Πανεπιστημίου πρὸ τῆς λήξεως τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος, ἐνῷ φιλοτίμως ἱερουργοῦσιν, ἃς ἐπικρατήσῃ ἤδη τὸ δίκαιον καὶ ἃς κληθῶσιν οὗτοι, ἵνα ἀπὸ κοινοῦ συνεχίσωσι τὴν λειτουργίαν τῶν ἐπιστημῶν καὶ μὴ ἴδωσι καταποντιζομένην εἰς τὸ μέγα τοῦ διαρέοντος χρόνου πέλαγος τὴν ἐπιστημονικὴν αὐτῶν δλκάδα, ἣν ἐναυπήγουν μὲ χρήματα πτωχῶν γονέων καὶ πόθους καὶ ἐλπίδας εὐγενοῦς σταδιοδρομίας. Καλὴ θέλησις καὶ πρόθεσις δύναται νὰ φέρῃ τούτους εἰς Ἀθήνας, ὅπου καὶ τὴν στρατιωτικὴν αὐτῶν ὑπηρεσίαν νὰ ἐκπληρῶσι καὶ τὴν ἐπιστημονικὴν μόρφωσιν νὰ συμπληρώσι δύνανται χωρὶς νὰ θρηνῶσι μακρὰν ἐν ταῖς κακουχίαις, ὡς ἄλλοι Ὀδυσσεῖς, τὴν ἀπώλειαν τῆς Ἰθάκης, πρὸς ἣν, ἃς ἴδωμεν, ἂν συνδρομὴ ἀγαπητῶν συνοδέλφων ὑπὸ μορφὴν Μέντορος καὶ βοήθεια ἐπαΐδντων Φαιάκων δυνηθῇ νὰ τοὺς φέρῃ.

Πρέβεζα 17 Μαρτίου 1913.

Μὲ πολλὴν τὴν ἐκτίμησιν

Εὐάγγελος Γ. Μπόσακας
Φοιτητὴς Ἰατρικῆς

ΑΙ ΕΠΑΡΧΙΑΙ

ΗΛΕΙΑ

Φόνος ἐν Ζαχάρῳ

ΠΥΡΓΟΣ 26 Μαρτίου (τηλεγραφικῶς).—Ἔνεκα φιλονικείας ζητοῦ Πανάγ. Χριστοδούλου μετὰ τοῦ Γ. Σαπάλου ἐν Ζαχάρῳ χθὲς ὁ πατὴρ τοῦ πρώτου Ἀρ. Χριστοδούλου ἐξαφθεὶς κατέφερε τρία διὰ ροπάλου εἰς τὴν κεφαλὴν τοῦ δευτέρου κτυπήματα. Συνάμα δὲ ὁ υἱὸς τοῦ Πέτρου Χριστοδούλου ἀνασπάσας μάχαιραν ἀπέκοψε τὴν καρωτίδα τοῦ ἀναισθήτου θύματος τὸ ὁποῖον ἀπέθανε μετά τινα λεπτά.

ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΕΝ ΤΗ ΞΕΝΗ

ΑΜΕΡΙΚΗ

Δίκη ἐπὶ λαθρεμπορίῳ

Ἀνεχώρησεν ἐκ Σὰν Διέγο ὁ ἐπὶ τῆς μεταναστεύσεως ἐπιθεωρητὴς κ. Σθέετ μεταβαίνων εἰς Λὸς Ἄγγελες ἵνα παραστῇ ὡς μάρτυς κατηγορίας κατὰ τῶν Γ. Καρανοπούλου καὶ Χ. Μπάργκου, τοὺς ὁποίους ὁ ἴδιος εἶχε συλλάβει ἐγγὺς τῆς ὁροθετικῆς γραμμῆς φέροντας ὄπιον ἀξίας 5 χιλ. δολλαρίων.

Σύλληψις πωλητοῦ λαχείων

Φέρων εἰς τὰ θυλάκιά του χιλιάδας λαχνῶν καὶ ψευδῆ κοσμήματα ὁ ὁμογενὴς Γεώργιος Μαρτίνης συνελήφθη ἐν Σακραμέντο καὶ προεφυλακίσθη, ἐνῷ ἀπεπειρᾶτο νὰ πωλήσῃ τὰ εἴδη του εἰς ὁμάδα Ἰταλῶν. Οἱ ἐν λόγῳ λαχνοὶ ἀνήκουσιν εἰς τὸ «ἀρχαῖον λαχεῖον τῆς Λουϊζιάνας». Ὁ Μαρτίνης κατηγορεῖται οὐ μόνον ὅτι ἐπώλει τὰ λαχεῖα αὐτὰ παρὰ τὸν νόμον, ἀλλὰ καὶ ὅτι ἐπώλει ψευδῶς λαχνους ἀντὶ 10 δολλαρίων ἕκαστον. Ἡ ἀστυνομία ἐλπίζει ὅτι ἐκ τῆς συλλήψεως τοῦ Μαρτίνη θὰ ὁδηγηθῇ εἰς τὴν ἀνακάλυψιν τοῦ κεντρικοῦ ἐν Ἀγ. Φραγκίσκῳ πράκτορος.

Φόνος Ἕλληνος ἐργάτου

Ὁ Γ. Παύλου ἐργαζόμενος εἰς τὸ ἐργοστάσιον «Νόρτμαν Ἠλεκτρικ» τῆς Βόβλανδ, ἀπεκεφαλίσθη σχεδὸν, συλληφθείσης τῆς κεφαλῆς του μεταξὺ περιστρεφομένης βαρείας σιδηρᾶς ράβδου καὶ ἑνὸς φορτηγοῦ βαγονίου. Τὸ δυστύχημα ἀποδίδεται εἰς ἀπροσεξίαν τοῦ ἐργάτου.

Ἕλληνες τροβαδοῦροι καταδικαζόμενοι

Ὁμὰς Ἑλλήνων ἐργατῶν περιερχομένη τὰς ὁδοὺς τῆς πόλεως Κάντον ἔψαλε πρὸ τινων ἡμερῶν ἐν καιρῷ νυκτὸς τὰ κάλλη τῆς πανσελήνου. Ἐπειδὴ ὅμως οἱ Ἀμερικανοὶ ἀστυφύλακες εἶχον διάφορον ἰδέαν περὶ φωνητικῆς μουσικῆς, συλλαβόντες ὡδήγησαν τοὺς Ἕλληνας πρὸ τοῦ δικαστοῦ Βάλδορφ κατηγοροῦντες αὐτοὺς ἐπὶ διαταράξει τῆς κοινῆς ἡσυχίας. Ὁ δικαστὴς ἐπέβαλεν εἰς ἕνα ἕκαστον πρόστιμον ἐκ 3 δολλαρίων καὶ τὰ ἔξοδα τῆς δίκης. Ἡ δίκη ἔγεινε λίαν πρωί, καὶ τοῦτο ἐκ φιλανθρωπίας τοῦ δικαστοῦ, ὅπως δυνηθῶσιν οἱ κατηγορούμενοι νὰ μεταβῶσιν εἰς τὰς ἐργασίας των. Οἱ τιμωρηθέντες εἶνε οἱ ἑξῆς: Νικ. Πάππας, Ἰωάννης Γεωργίου, Ι. Φακῆς, Μ. καὶ Β. Σανδέρης, Μ. Παππᾶς, Ν. Μιχαήλ, Ι. Παππᾶς καὶ Β. Βρακῆς.

Κλοπὴ ἐντὸς θεάτρου

Ἐνῷ ὁ ἕλλην ἐργάτης Μιχαὴλ Λάμπρου εὑρίσκετο ἐντὸς κινηματογραφικοῦ θεάτρου ἐν Σὰλτ Λάκε Σίτυ ἀφωσιωμένος εἰς τὴν παράστασιν ἄγνωστος ἔκλεψεν ἐκ τοῦ θυλακίου του τὸ πορτοφόλιόν του μετὰ 50 δολλαρίων.

Πρόστιμον εἰς χαρτοπαίκτας

Ἐν Μολίνε ὁ Ἀλέξιος Μελιὸς ἰδιοκτήτης καφενείου καὶ δεκατρεῖς πελάται του, καταγινόμενοι εἰς τὴν χαρτοπαιξίαν περὶ τὴν 3ην πρωινὴν ὥραν συνελήφθησαν καὶ ὡδηγήθησαν εἰς τὸ Ἀστυνομ. κρατητήριον. Ἕκαστος ἐξ αὐτῶν κατεδικάσθη εἰς πρόστιμον 5 δολλαρίων ἐκτὸς τοῦ ἰδιοκτήτου τοῦ καφενείου, οὗτινος τὸ πρόστιμον ὡρίσθη εἰς δολλάρια 27.05, ἐπειδὴ ἦτο ἡ τρίτη φορά, καθ' ἣν συνελήφθη διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν. Μόλις ὅμως ἐξῆλθε τοῦ δικαστηρίου συνελήφθη ἐκ νέου ὡς πωλῶν οἰνοπνευματώδη ποτὰ ἄνευ ἀδείας.

ΤΑ ΘΕΑΤΡΑ

ΠΑΤΕ (Ἀττικόν).—Νέος παλιν θρίαμβος τοῦ Πατέ, ἡ πανελλήνιου ἐνδιαφέροντος ταινία τῆς μετακομιδῆς τοῦ νεκροῦ τοῦ ἀειμνήστου Βασιλέως ἐκ Θεσσαλονίκης εἰς Πειραιᾶ καὶ Ἀθήνας, ληφθεῖσα ὑπὸ τῶν ἐπὶ τούτῳ ἀποσταλέντων ἐνταῦθα καλλιτεχνῶν ὀπερατὲρ τοῦ Οἴκου Πατέ, ἀπὸ ἀποστάσεως δύο μέτρων. Ἡ Α. Μ. ἡ Βασιλομήτωρ κλαίουσα, ἡ συγκίνησις τοῦ νέου Βασιλέως καὶ τῆς Βασ. Οἰκογενείας, ἡ μεγαλοπρεπὴς πένθιμος σκηνὴ τῆς ἀποδιδάσεως εἰς Πειραιᾶ τῆς σεπτῆς σοροῦ ὑπὸ τοὺς κρότους τῶν τηλεβόλων, τὸ μέγα πέιθος παντοῦ, ὅλα αὐτὰ εἰς τὴν θαυμασίαν ταινίαν. Ἐπίσης τὸ περίφημον δραματικὸν ἀριστούργημα «Ἐπὶ τῶν ἐρειπίων τῆς εὐτυχίας» εἰς δύο ὑπέροχα μέρη, «Θύελλα ἐπὶ τῆς Ἀργυρᾶς Ἀκτῆς» καὶ τὸ «Κυνήγιον τίγρεων».

ΠΑΛΑΣ (Κινεμακολόρ).—Νέον μοναδικὸν εἰς τὸν κόσμον θέαμα σήμερον, ὁ Βαλκανικὸς πόλεμος, ἄγνωστοι πολεμικαὶ ἐπιχειρήσεις τῶν συμμάχων — Βουλγαρία, Σερβία, Μαυροβούνιον, Ἀλβανία. Εὐφυεστάτη βραβευθεῖσα σάτυρα τῶν κατακτητικῶν ὀρέξεων τῆς Τριπλῆς Συμμαχίας καὶ ἡ διαγραφὴ τῶν νέων συνόρων μας. Ἐπίσης σήμερον τὸ μέγα δραματικὸν ἀριστοτέχνημα τοῦ Λεβὰρ «Θραυσθεῖσα ἄλυσος», θυμάσιον βραβευθὲν ἔργον εἰς δύο ἐξόχου πλοκῆς καὶ σκηνικοῦ διακόσμου πράξεις, τὸ μοναδικὸν θέαμα τοῦ ἑλληνικοῦ πολέμου μὲ τὰ χρώματα τῆς φύσεως. Ὁ στρατὸς καὶ ὁ στόλος μας, καθὼς καὶ δύο νέαι χαριέσταται κωμῳδίαι. Προσεχῶς τὸ μεγαλούργημα: «Ποῦ πορεύεσαι»;

ΔΙΠΛΩΜΑΤΟΥΧΟΣ διδασκάλισσα τῆς Γαλλικῆς καὶ Ἰταλικῆς ζητεῖ παραδόσεις κατ' οἶκον καὶ κατ' ἰδίαν. Ἐπίσης καὶ εἰς παῖδας οὐχὶ ἄνω τῶν 14 ἐτῶν. Πληροφορίαι ὁδὸς Προαστείου 88.

ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΝ γραφεῖον Κ. Λυκουρέζου, πρώην εἰσαγγελέως, παρ' ἐφέταις ὁδὸς, Σκουφᾶ 48Α.

ΟΣΑ ΓΡΑΦΟΝΤΑΙ

[ΑΠΟ ΠΑΝΤΟΥ]

Πιστεύεται ἐν Ἀγγλίᾳ ἡ ἱστορία ἣν ἐφαίνετο διαψευσθεῖσα ὅτι ὁ θάνατος τοῦ ποιητοῦ Σχήλεῦ κατὰ τὸ τραγικὸν ταξείδιόν του πρὸς τὸν κόλπον τῆς Σπέτζιας ὠφείλετο ὄχι εἰς ἀτύχημα, ἀλλ' εἰς τοὺς λεμβούχους οἵτινες ἐκλαβόντες αὐτὸν ὡς τὸν Βύρωνα ὅστις ἐφημίζετο πλουσιώτατος, τὸν ἔδεσαν μετὰ τῶν συντρόφων του διὰ νὰ τὸν ληστεύσουν, βυθίσαντες εἶτα τὴν λέμβον.

Νῦν ἡ «Ἐφημερὶς» τῆς Σικελίας; ἀναφέρει ὁ Ἰταλὸς συγγραφεὺς Κιαρίνη γράφει συγκεχυμένως περὶ τούτου, ἀφηγούμενος πῶς ὁ σὲρ Βικέντιος Ἕυρε ἤκουσε τὴν ἱστορίαν ταύτην κατὰ τὸν Μάϊον τοῦ 1875 ὑπὸ γηραιᾶς φίλης τῆς οἰκογενείας Σχήλεῦ, ἥτις κατῴκει εἰς μίαν ἔπαυλιν εὑρισκομένην εἰς τὴν ἀκτὴν τῆς Σπέτζιας, καὶ ἡ ὁποία κυρία εἶπεν ὅτι τὴν ἔμαθεν ἀπὸ ἕναν Ἰταλὸν εὐγενῆ διαμείναντα μίαν φορὰν εἰς τὰ πέριξ, ἀλλ' ἔκτοτε ἀποθανόντα, εἰς τὸν ὁποῖον τὴν εἶχεν ἀφηγηθῆ εἰς ἱερεὺς θιυμαστὴς τοῦ Σχήλεῦ, εἰς τὸν ὁποῖον ἀπεκαλύφθη δι' ἐξομολογήσεως ἑνὸς ἐκ τῶν λεμβούχων, οἵτινες ἔλαβον μέρος εἰς τὴν καταβύθισιν τῆς λέμβου. Ὁ ἱερεὺς μάλιστα εἶχεν ἐπιβάλλει εἰς τὸν ἁμαρτωλὸν νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν πατρίδα του καὶ νὰ ἀποτίσῃ διὰ προσευχῆς καὶ τιμωρίας τὸ ἔγκλημα.

Ὁ σὲρ Βικέντιος Ἕυρε ἀφηγήθη τοῦτο εἰς ἕνα φίλον τῆς οἰκογενείας καὶ οὗτος κατὰ Νοέμβριον τοῦ 1875 τὸ γεγονὸς [illegible] εἰς τὰ ὦτα τῆς Μὶς Τρελάουνυ ἥτις ἐφοίτησε τότε εἰς Ρώμην καὶ τὸ ἐγνωστοποίησεν ἀμέσως εἰς τὸν πατέρα της ὅστις μεταβὰς κατόπιν ἐν Ἰταλίᾳ δὲν παρέλειψεν ἀπὸ τοῦ νὰ συλλέξῃ ἀποδείξεις περὶ τῆς ἀληθείας τῆς ἱστορίας καὶ ἠγόρασε μάλιστα ἀπὸ ἕνα λεμβοῦχον τοῦ Λιβόρνου μερικὰ ἀντικείμενα ἀνήκοντα εἰς τὸν ποιητὴν Σχήλεῦ, κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς ἐπιθέσεως.

Ἀπὸ τινος χρόνου ἀνεσύρθη εἰς τὴν ἀκτὴν τῆς πόλεως Λαγκούνας ἐν Ἁγίᾳ Αἰκατερίνῃ τῆς Ἱσπανίας ἡ θαλαμηγὸς Σενβὰλ ἥτις ἐχρησίμευσεν ὡς ναυαρχὶς εἰς τὸν στόλον τοῦ Γαριβάλδη κατὰ τὸ ἐπαναστατικὸν δημοκρατικὸν κίνημα τοῦ 1835 καὶ ἡ ὁποία κατὰ τὸ 1839 ἦτο ναυαρχὶς τῶν πλοίων ἐν τῇ ἀμύνῃ τῆς διόδου τῆς Λαγκούνας ἐναντίων τῶν ἐπιθέσεων τοῦ αὐτοκρατορικοῦ στόλου τοῦ ναυάρχου Δελαμάρε.

Ἐπὶ τοῦ Σενβὰλ κατὰ τὴν ἀλησμόνητον ἐκείνην μάχην εὑρίσκετο ὁ Γαριβάλδης καὶ ἡ Ἀνίτα. Τὸ ἀνδρεῖον πλήρωμα ἦτο σχεδὸν ἐξηντλημένον, ὁ τυφεκισμὸς δὲν ἔπαυεν. Καθ' ἣν στιγμὴν ἐγέμιζε πάλιν τὴν καραμπίναν της, ἡ Ἀνίτα ἐτραυματίσθη. Ὁ Γαριβάλδης τὴν ἐστήριξεν εἰς τὸν βραχίονά του καὶ τὴν ἠσπάσθη συνιστῶν εἰς αὐτὴν νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸν ἀγῶνα καὶ νὰ κατέλθῃ εἰς τὸ κῦτος τοῦ πλοίου.

Ἐκείνη ὅμως ἀπήντησεν:

— Ὄχι! θέλω νὰ μείνω.

Ἀλλ' ἦσαν τόσον ἐπίμονοι αἱ παρακλήσεις τοῦ Γαριβάλδη ὥστε αὕτη τέλος ἀπήντησε:

— Ναὶ θὰ κατέλθω, ἀλλὰ διὰ νὰ κάμω νὰ ἀνέλθουν ἐπάνω εἰ; τὸ κατάστρωμα, οἱ δειλοὶ οἱ ὁποῖοι ἐκρύβησαν ἐκεῖ κάτω!»

Πράγματι μετά τινας στιγμὰς, ἡ Ἀνίτα ἀνῆλθεν ἐκ νέου ὠθοῦσα ἔμπροσθέν της δύο ἀνθρώπους εὑρεθέντας κάτωθεν τῆς πρώρας εἰς τὸ βάθος τοῦ κύτους.

Τὸ ἱστορικὸν πλοῖον ἠγοράσθη ὑπὸ τοῦ διευθύνοντος τὸ Ἰταλικὸν Προξενεῖον τῆς Ἁγίας Κατερίνας Ἀντωνίου Παῖς.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ

Τῆς ὑπ' ἀριθ. 38 τῆς 23 Μαΐου 1911 ἀποφάσεως τοῦ Εἰρηνοδικείου Θεραπνῶν ἐκδοθείσης μεταξὺ τοῦ ἐνάγοντος Θεοδ. Π. Χριστοδούλου, κατοίκου Κεφαλᾶ καὶ Ἀγριάνων καὶ τῶν ἐναγομένων 1) Π. Δ. Π. Γρουμποῦ, 2) Ἰω. Δ. Π. Γρουμποῦ, 9) Θ. Δ. Π. Γρουμποῦ καὶ 4) Ξ. Δ. Π. Γρουμποῦ, τέκνων ἁπάντων τοῦ ἀποθιώσαντος πατρὸς των Δημ. Π. Γρουμποῦ, κατοίκων Ἀγριάνων καὶ Πλατάνας καὶ ἤδη ἀγνώστου διαμονῆς.

Διὰ ταῦτα

Δικάζον ἐρήμην τῶν ἐναγομένων.

Δέχεται τὴν προκειμένην ἀγωγήν.

Ὑποχρεοῦ τοὺς ἐναγομένους ἵνα διὰ τὴν ἐν τῷ ἱστορικῷ τῆς παρούσης καὶ τῇ ἀγωγῇ αἰτίαν πληρώσωσι συμμέτρως καὶ ἐπιμεριστικῶς τῷ ἐνάγοντι δρ. 928 καὶ ταύτας ἐντόκως πρὸς 8 ο)ο ἐτησίως ἀπὸ τῆς ἐγέρσεως τῆς ὑπὸ κρίσιν ἀγωγῆς, ἤτοι ἀπὸ 12 Ἰανουαρίου ἐ. ἔ. ἄχρις ἐξοφλήσεως.

Κηρύσσει τὴν παροῦσαν προσωρινῶς ἐκτελεστήν καὶ

Καταδικάζει αὐτοὺς τοὺς ἐναγομένους συμμέτρως εἰς τὴν δικαστικὴν δαπάνην τοῦ ἐνάγοντος μετριαζομένην εἰς δραχ. 23.

Ἐκρίθη, ἀπεφασίσθη καὶ ἐδημοσιεύθη ἐν Γκοριτζᾷ τῇ 23 Μαΐου 1911 δημοσίᾳ συνεδριάσει ἀπόντων τῶν διαδίκων.

Ὁ εἰρηνοδίκης — Ὁ ὑπ)ματεὺς
Μιχ. Σ. Λάππας — Μιχ. Δ. Χρόνης

Ὅτι ἀκριβὸς περίληψις.

Σπάρτῃ τῇ 8 Δεκεμβρίου 1911.

Ὁ πληρεξούσιος τοῦ ἐνάγοντος δικηγόρος
Περ. Β. Ζερβέας

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

ΤΗΣ ΕΘΝ. ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Εἰδοποιοῦνται οἱ κ. κ. κάτοχοι ἀνωνύμων μετοχῶν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ὅτι ἐξαντληθέντος τοῦ παραδοθέντος αὐτοῖς φύλλου μερισματαποδείξεων, δύνανται ν' ἀπευθυνθῶσιν ἀπὸ 1)14 Ἀπριλίου ἐ. ἔ. εἰς τὰ κάτωθι Καταστήματα, ἵνα λάβωσι νέον φύλλον μερισματαποδείξεων ἀπὸ α' ἐξαμηνίας 1913 ἕως τῆς β' ἐξαμηνίας 1933, ἤτοι ἐν ὅλῳ 20 ἐξαμηνιῶν, ἐπὶ τῇ προσαγωγῇ τοῦ στελέχους τοῦ ἐξαντληθέντος φύλλου μερισματαποδείξεων καὶ τῶν τίτλων τῶν μετοχῶν.

Ἐν Ἀθήναις παρὰ τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος.

Ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις παρὰ τοῖς Ὑποκαταστήμασι αὐτῆς.

Ἐν Κρήτῃ παρὰ τῇ Τραπέζῃ Κρήτης.

Ἐν Λονδίνῳ παρὰ τοῖς κ. κ. N. M. Rothschild & Sons.

Ἐν Βρυξέλλαις παρὰ τῷ Comptoir National d'Escompte de Paris.

Ἐν Γενεύῃ παρὰ τῇ Banque Fédérate.

Ἐν Βιέννῃ παρὰ τῇ Wiener Bank-Verein.

Ἐν Βουκουρεστίῳ παρὰ τῷ κ. N. Χρυσοβελώνῃ.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει παρὰ τῷ κ. Λ. Ζαρίφῃ.

Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καὶ Καΐρῳ παρὰ τῇ Τραπέζῃ τῆς Ἀνατολῆς.

Ἐν Τεργέστῃ παρὰ τῇ Succursale de la Société I. & R. Priv. Autrichienne de Credit pbur le Commerce et l'Industrie.

Διὰ τὰς παρὰ Τραπέζαις κατατεθειμένας μετοχάς, δύνανται ἀπ' εὐθείας αἱ Τράπεζαι αὗται νὰ συνεννοηθῶσι μετὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης διὰ τὴν λῆψιν τοῦ νέου φύλλου μερισματαποδείξεων.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22 Μαρτίου 1913.

Ὁ Διοικητὴς
ΙΩ. ΑΡ. ΒΑΛΑΩΡΙΤΗΣ

Ἰταλικὴ Φιλολογία (42)

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΣΥΓΓΝΩΜΗΝ

Ὑπὸ ΜΑΤΘΙΛΔΗΣ ΣΕΡΡΑΟ

Α'.

(Συνέχεια ἐκ τοῦ χθεσινοῦ)

Ἡ δόννα Μαρία δὲν ἀπήντησεν, ἀλλ ἐγέλασεν εἰρωνικῶς.

— Τί ἄσχημα γελᾶτε ἀνερώνησεν ὁ Προβάνα ἐκνευρισθείς.

— Γελῶ ὅπως καὶ σεῖς, ἀπήντησεν ἤρεμος.

— Ἐλᾶτε νὰ κάμωμεν ἕνα μικρὸν περί